

צחי כהן

גזרים

אָבִי קוֹרֵעַ אוֹתִי לְגִזְרִים
וּמְהִיגֵהנָם אֵינְנִי מִפִּיק תּוֹעֵלֶת.

אָבִי קוֹרֵעַ אוֹתִי לְגִזְרִים
הוּא נֶעְדֵר הַרְבֵּה מִן הַבַּיִת.

דְּרַמַת הָאֵב תִּמְיֵד בְּקַבְתִּי.

אָבֵל אֵת הַמָּסַע לְקִנְיָה לֹא אֶשְׁכַּח.

הִיְתִי

גְבוּהָ, כְּגִ'רָף

חֲזָקָה, כְּאֲרִיָּה

וְנִמְרָה כְּמוֹ שׁוֹעֵל.

חוטים

אָדָם הַמְּגִדֵל כָּלֵב

וְלֹא מְגִדֵל יָלֵד

עָלוּל לְהַנְשֵׁךְ

אָבֵל יָלֵד

הוּא הַמְּשַׁכֵּינֵת לְאָף

הַפִּינֹקִיו שְׁלָהּ,

כִּי הַחַיִּים יָפִים.

זמן

בְּשֵׁעוּלָה הַשְּׁחַר כָּלֶם רָצִים
וְאֲנִי סוֹבֵל.
בְּשֵׁהֲלִילָה יוֹרֵד אֲנִי עֲמַל
כָּלֶם יִשְׁנִים.
אֲנִי הַשָּׁעָן הָעוֹר
לֹא לְהִתְקַרֵּב אֵלַי.

שיר לאמא

לְהִתְרַאוֹת
גוֹפֵי אֵינוֹ מִנִּיחַ
נִפְשֵׁי הַגִּיעָה לְמִנּוּחָהּ
וּתְפִלָּתִי לְמַרְגּוּעַ הַמּוֹת
הַגִּיעָה.
תּוֹחֶלֶת הַחַיִּים אוֹכֶלֶת אוֹתִי.
בְּשָׂרֵי אֵינוֹ בְּשָׂרְךָ
מִשְׁכְּבֵי יֹאמֵר שְׁלוֹם לְכֹל זָר.
וְהַקְרָם,
הַבְּבוּאָה,
הַצָּלָם,
נִשְׂרָפִים.
עֵבֶרְךָ אֵינוֹ רוֹצֵה בְּךָ
עוֹד.
עֵבֶרְךָ רוֹצֵה מוֹת נִיקוּטִין
גוֹפֶךָ אֵינְנוּ.
רַק הַטַּעַם שֶׁל לְשׁוֹנְךָ
שְׂמִיכְתְּךָ
הַפּוֹךְ שֶׁלְּךָ
לְלוֹ אוֹתִי אֶל הַמּוֹת.